

disse sidste skulle tabe, fordi de første vinde. Det Vederlag, der i § 2 er forlangt, er derhos meget moderat, efter min Formening endog temmelig lille. Jeg skal i den Anledning gjøre opmærksom paa, at et Vederlag af 2 Rd. 48 þ pr. Quadratalen — efter Regjeringens Mening kun halv Betaling, ja mindre end Halvdelen af det Beløb, hvormed Grundenes Værdi vil stige — svarer til, at man venter, at Forøgelsen i Værdi vil kunne beløbe sig til 5 a 6 Rd.; lægger man dertil den nuværende Værdi af Grundene, som vel kun paa faa Steder vil være over 1 Rd. — jeg skal dog antage, at den paa nogle Steder kan naae op til omtrent 2 Rd. —, saa vil det sees, at man har forudsat, at de bedste Grunde kun ville kunne opnaae en Værdi af 7 a 8 Rd. Jeg seer nu slet ikke Noget, der skulde fremkalde Tvivl om, at adskillige af Grundene ville faae en betydelig større Værdi, jeg seer ingen Grund til, at ikke en Deel af dem skulde faae fuldkomment den samme Salgsværdi som f. Ex. Grundene paa Gammelholm og forskjellige andre Steder i Staden. De Grunde, der ligge ved Siden af Vesterbroes Passage, og de, som ligge paa Hjørner med Udsgt over Søerne og tillige ved andre Hovedpassager, maae, forekommer det mig, have fuldkomment denne Salgsværdi. Er det altsaa en Værdi af 10 Rd., som Grundene herefter ville faae, og de nu have en Værdi af 2 Rd., saa forbedres de altsaa med 8 Rd., og vedkommende Grundeiers Fordeel bliver saaledes $5\frac{1}{2}$ Rd. Jeg seer ingen Grund til, at disse Grundeiere skulle have en saa stor Fordeel. Det er mig naturligtvis meget klart, at der ikke er Tale om, at en stor Deel af Terrainet skulde faae en saa stor Værdi til Salg, men jeg advarer blot imod at sætte Maximumet til det, det er bestemt at skulle være efter Lovforslaget. De Grunde nemlig, der allerførst ville komme i Betragtning, ville netop være de, som egne sig allermeest til Salg, og som have den høieste Værdi; begynder Commissionen derfor at ansætte dem til en Værdi af 2 Rd. 3 Mk. pr. Quadratalen, saa tvivler jeg ikke paa, at Vederlaget for de Grunde, der forøvrigt bortfælges, vil blive sat overordentlig lavt. Jeg troer ogsaa, at der er Grund til at erindre, at hvor en Lodsseier nu ellers udenfor Demarca-

tionslinien vil forvandle sin Jord til Byggegrund, har han selv at afgive det Areal, der behøves til Veie, og har han selv at skaffe disse Veie island, hvorimod Lodsseieren indenfor Demarcationslinien vil faae den Fordeel, at det Offentlige affjober ham de Arealer, der skulle bruges til Veie, og anlægger Veiene for ham. Det forekommer mig, at det ganske simple Hensyn til, at det Offentlige overtager Udgiften, maa føre til, at Lodsseieren maa betale Vederlag for den Begunstigelse, der tilstaaes ham. — Med Hensyn til § 5 skal jeg blot antyde, at Magelæget med Universitetet er i høi Grad ugunstigt for Staten, idet man giver 21 Tdr. Land bort imod at faae $4\frac{1}{7}$. Nu veed jeg meget godt, at disse 21 Tdr. Land skulle omdannes i høi Grad, men jeg har dog Tvivl om, hvorvidt dette Magelæg virkelig kan være rigtigt. — Til § 7 skal jeg bemærke, at det er denne Paragraph, der indeholder den væsentligste Grund til den Frygt, jeg nærer for, at der ikke bliver givet tilstrækkelig betryggende Bestemmelser for, at den Behyggelse, der vil stee i det nye Kvarteer, bliver fyldestgjørende. Det forekommer mig, at skal man ikke have mange Ulemper i Tidernes Løb, maa der gives Regjeringen eller Kommunen — hvem af dem der nu kommer til at overtage dette Foretagende — den i saa Henseende betryggende Ret til at kunne expropriere, hvor det behøves, for at skaffe passende Vilkaar tilveie for Behyggelse. Nu hedder det vel i Lovforslagets § 7: „Regjeringen skal være berettiget til for Statens Regning at expropriere private Grunde til de Torve-, Veis- og Gadeanlæg, der blive at udføre efter de af Kongen bifaldte Planer,“ — altsaa indenfor Forbindelsesveiene — „og de ved disse Anlæg beliggende, private Grundstykker, der maatte behøves for at tilveiebringe en regelmæssig Behyggelse.“ Det kan være, at dette kunde forstaaes saaledes, at Expropriationer kunne foretages i fornødent Omfang, men det forekommer mig rigtignok lidet sandsynligt. Jeg synes, at det vilde være Skade, om vi skulde opleve i det nye Kvarteer paa nogle Steder at see Hjørner som det, vi nu have mellem Bredgade og St. Strandstræde, men det forekommer mig, at det meget let vil kunne stee efter denne Bestemmelse i Udkastet.